

MIRADOR DE LA COLLADA DE PUBILL

RESTES MEGALÍTIQUES I LLINATGES VESCOMTALS - RESTOS MEGALÍTICOS Y LINAJES VIZCONDALES
MEGALITHIC REMAINS AND VISCOUNT DYNASTIES - RESTES MÉGALITHIQUES ET LIGNAGES VICOMTAUX

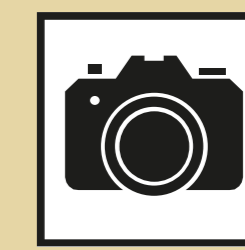
Mirador Collada de Pubill

Ets a l'Alt Urgell, la comarca més gran del Pirineu català. Heterogènia i autèntica, de perfil suau al sud i cims poderosos al nord, amb una biodiversitat enviejable i un mosaic de paisatges captivadors. Els miradors, itineraris i aiguats d'aquesta xarxa estan pensats perquè descobreixis la natura, gaudeixis de la vida i t'enamoris de la nostra terra.

You are in Alt Urgell, the largest county in all Catalan Pyrenees. It is heterogeneous and authentic, with soft profiles in the south and powerful summits in the north, with an enviable biodiversity and a mosaic of captivating landscapes. The lookouts, itineraries and hides of this net are thought for you to discover nature, enjoy life and fall in love with our land.

Estàs en el Alt Urgell, la comarca més grande del Pirineu catalán. Heterogénea y auténtica, de perfil suave al sur y poderosos picos al norte, con una biodiversidad enviable y un mosaico de paisajes captivantes. Los miradores, itinerarios y observatorios de esta red están pensados para que descubras la naturaleza, disfrutes de la vida y te enamores de nuestra tierra.

Tu es à l'Alt Urgell, la région la plus grande des Pyrénées catalanes. Hétérogène et authentique, d'horizons doux au sud et de cimes effilées au nord, avec une biodiversité enviable et une mosaïque de paysages captivants. Les belvédères, itinéraires et guéts d'observation de ce réseau sont pensés pour que tu découvres la nature, profites de vie et tombes amoureux de notre terre.

6

XARXA D'EQUIPAMENTS ECOTURÍSTICS DE L'ALT URGELL

- Vescomtat de Castellbò

La vall de Castellbò deu el seu nom a un castell que, almenys des de principis del segle X, controlava tots els camins que baixaven de les parts altes i s'unien en una sola via que enllaçava amb la vall del Segre. L'any 996 el comte d'Urgell va donar tota aquesta vall i el seu castell als seus vescomtes, que canviaren el nom antic, Castell-lléu, pel de Castellbò. Amb aquest nom es començaria a conèixer, a partir d'aleshores, la dinastia vescomtal.

Durant els segles XII i XIII el patrimoni dels vescomtes de Castellbò es va incrementar enormement, gràcies a una política matrimonial intel·ligent, per la qual integraren els dominis de l'antic vescomtat de la Cerdanya i de la senyoria de Caboet amb els seus drets sobre les valls d'Andorra. L'agressivitat desplegada pels vescomtes va ser un altre factor d'engrandiment del patrimoni vescomtal. La victima principal fou l'església d'Urgell, amb qui es disputarien amargament el domini sobre les valls d'Andorra.

Vinculats amb els comtes de Foix pel matrimoni entre Roger Bernat II de Foix i Ermessenda de Castellbò, el vescomtat s'absorbí dins d'una entitat política molt àmplia, d'abast pirinenc, que acabà integrant el regne de Navarra a finals del segle XV. L'any 1512, en el context d'una guerra amb aquest regne, el rei Ferran el Catòlic ocupà la vall de Castellbò i va fer enderrocar el castell. Malgrat la plena integració de l'antic vescomtat a la monarquia espanyola, mantindria la seva personalitat jurídica i els seus privilegis fins a la fi de l'Antic Règim.

- Vizcondado de Castellbò

El valle de Castellbò debe su nombre a un castillo que, al menos desde principios del siglo X, controlaba todos los caminos que bajaban de las partes altas y se unían en una sola vía que enlazaba con el valle del Segre. En el año 996, el conde de Urgell entregó todo este valle y su castillo a sus vizcondes, quienes modificaron el nombre antiguo, Castell-lléu, por el de Castellbò. A partir de entonces, se empezaría a conocer con este nombre a la dinastía vizcondal.

Durante los siglos XII y XIII el patrimonio de los vizcondes de Castellbò se incrementó enormemente, gracias a una política matrimonial inteligente, por la cual integraron los dominios del antiguo vizcondado de la Cerdanya y de la señoría de Caboet con sus derechos sobre los valles de Andorra. La agresividad desplegada por los vizcondes resultó otro factor de ampliación del patrimonio vizcondal. La víctima principal sería la iglesia de Urgell, con quien se disputarían amargamente el dominio sobre los valles de Andorra.

Vinculados con los condes de Foix por el matrimonio entre Roger Bernat II de Foix y Ermessenda de Castellbò, el vizcondado fue absorbido dentro de una entidad política muy amplia, de alcance pirenaico, que acabó integrando el reino de Navarra a finales del siglo XV. El año 1512, en el contexto de una guerra con este reino, el rey Fernando el Católico ocupó el valle de Castellbò e hizo derribar el castillo. A pesar de la plena integración del antiguo vizcondado en la monarquía española, este mantendría su personalidad jurídica y sus privilegios hasta el fin del Antiguo Régimen.

- Viscounty of Castellbò

The Castellbò valley owes its name to a castle that, at least from the beginning of the 10th century, controlled all the paths that descended from the high land and joined into a single road that connected with the Segre valley.

In 996 the Count of Urgell gave this whole valley and its castle to his viscounts, who changed the old name, Castell-lléu, to Castellbò. The dynasty of viscounts was known by this name from then on.

During the 12th and 13th centuries the patrimony of the viscounts of Castellbò increased enormously, thanks to an intelligent marriage policy, which integrated the domains of the former viscounty of Cerdanya and the lordship of Caboet, with their rights over the valleys of Andorra. The aggression displayed by the viscounts was another factor in enlarging the viscount's patrimony. The main victim was the Church in Urgell, with which dominion over the valleys of Andorra would be bitterly disputed.

Linked with the counts of Foix by the marriage between Roger Bernat II of Foix and Ermessenda de Castellbò, the viscounty was absorbed into a very large political entity in the Pyrenees which ended up being integrated into the kingdom of Navarre at the end of the 15th century. In 1512, in the context of a war with this kingdom, King Ferdinand the Catholic occupied the Castellbò valley and had the castle demolished. Despite the full integration of the former viscounty into the Spanish monarchy, it would maintain its special legal status and privileges until the end of the Ancien Régime.

- Vicomté de Castellbò

The Castellbò valley owes its name to a castle that, at least from the beginning of the 10th century, controlled all the paths that descended from the high land and joined into a single road that connected with the Segre valley. In 996 the Count of Urgell gave this whole valley and its castle to his viscounts, who changed the old name, Castell-lléu, to Castellbò. The dynasty of viscounts was known by this name from then on.

During the 12th and 13th centuries the patrimony of the viscounts of Castellbò increased enormously, thanks to an intelligent marriage policy, which integrated the domains of the former viscounty of Cerdanya and the lordship of Caboet, with their rights over the valleys of Andorra. The aggression displayed by the viscounts was another factor in enlarging the viscount's patrimony. The main victim was the Church in Urgell, with which dominion over the valleys of Andorra would be bitterly disputed.

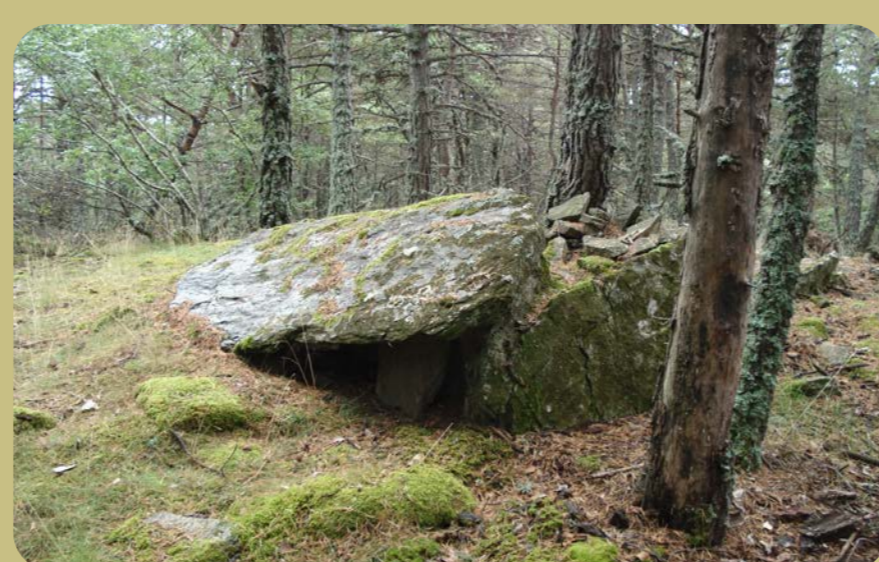
Linked with the counts of Foix by the marriage between Roger Bernat II of Foix and Ermessenda de Castellbò, the viscounty was absorbed into a very large political entity in the Pyrenees which ended up being integrated into the kingdom of Navarre at the end of the 15th century. In 1512, in the context of a war with this kingdom, King Ferdinand the Catholic occupied the Castellbò valley and had the castle demolished.

Despite the full integration of the former viscounty into the Spanish monarchy, it would maintain its special legal status and privileges until the end of the Ancien Régime.

- Megàlits de la vall de Castellbò

La comarca de l'Alt Urgell és un dels territoris amb un nombre més elevat de construccions megalítiques de tot Catalunya. Dins de la comarca hi ha una sèrie d'espais amb una concentració singular d'aquest tipus d'estructures. Un d'ells és la vall de Castellbò, amb una desena de megàlits, majoritàriament dòlmens. Coneguts com a cabanes de moro per la tradició oral, els dòlmens són cambres sepulcrales construïdes amb grans lloses de pedra i cobertes originàriament amb un túmul de terra i pedres. Són estructures prehistòriques d'uns 4.000 o 5.000 anys d'antiguitat que, en temps més recents, s'aprofitaren per a altres usos, com l'aixopluc.

Bon exemple d'aquest fet el veiem a la propera cabana de moro de Turbiàs, al voltant de la qual s'aixeca un mur de pedra seca per millorar aquesta funció d'aixopluc. Altres dòlmens de la vall destaquen pel seu emplaçament elevat, en alguns casos amb vistes espectaculars, com els de la cabana de moro d'Avellanet o de les collades de Solanell.

Dolmen del Cap del Bosc del Gascó
Dolmen del "Cap" del Bosque del Gascó
Dolmen on Cap del Bosc del Gascó Mountain
Dolmen du Cap del Bosc de Gascó

- Megalitos del valle de Castellbò

La comarca del Alt Urgell es uno de los territorios con un mayor número de construcciones megalíticas de toda Cataluña. Dentro de la comarca existen una serie de espacios con una concentración singular de este tipo de estructuras. Uno de ellos es el valle de Castellbò, con una decena de megalitos, mayoritariamente dòlmens. Conocidos como cabañas de moro por la tradición oral, los dòlmens constituyen cámaras sepulcrales construidas con grandes losas y cubiertas originariamente con un túmulo de tierra y piedras. Se trata de estructuras prehistóricas de unos 4.000 o 5.000 años de antigüedad que, en tiempos más recientes, se aprovecharon para otros usos, como el cobijo.

Buen ejemplo de este hecho lo vemos en la cercana cabaña de moro de Turbiàs, alrededor de la cual se levanta un muro de piedra seca para reforzar esta función de cobijo. Otros dòlmens del valle destacan por su emplazamiento elevado, en algunos casos con vistas espectaculares, como los de la cabaña de moro de Avellanet o de los collados de Solanell.

- Megaliths of the Castellbò valley

The Alt Urgell region is one of the regions with the largest number of megalithic constructions in all of Catalonia. Within the region, there are a number of areas with an unusual concentration of this type of structure. One of them is the Castellbò valley, with about ten megaliths, mostly dòlmens. Known as "cabanes de moro" (Moorish huts) in the oral tradition, dòlmens are burial chambers built of large slabs of stone and originally covered with a mound of earth and stones. These are prehistoric structures about 4,000 or 5,000 years old that, in more recent times, were used for other purposes, such as shelter.

A good example of this is seen in the nearby "cabana de moro" of Turbiàs, around which a dry-stone wall has been erected to make it a better shelter. Other dòlmens in the valley stand out for their locations in high places, in some cases with spectacular views, such as the cabana de moro at Avellanet and the one at Collades de Solanell.

- Mégalithes de la vallée de Castellbò

La comarque de l'Alt Urgell est l'un des territoires présentant le plus grand nombre de constructions mégalithiques de toute la Catalogne. Au sein de la comarque, il existe une série d'espaces affichant une concentration particulière de ce type de structures. L'un de ces espaces est la vallée de Castellbò qui abrite une dizaine de mégalithes, majoritairement des dòlmens. Connus sous le nom de cabanes de moro (cabanes des maures) dans la tradition orale, les dòlmens sont des chambres sépulcrales construites avec de grandes dalles en pierre et couvertes, à l'origine, de tumulus de terre et de pierres.

Ces structures préhistoriques datent de 4 000 ou 5 000 ans et étaient utilisées à d'autres fins, à des époques plus récentes, par exemple comme abris. La cabane des maures de Turbiàs est un bon exemple de cette utilisation. Un mur de pierre sèche a été élevé autour pour améliorer ses fonctions d'abri. D'autres dòlmens de la vallée sont particulièrement remarquables du fait de leur emplacement en hauteur, offrant, dans certains cas, une vue spectaculaire, comme ceux de la cabane des maures d'Avellanet ou ceux des Collades de Solanell.

CAMINA PIRINEUS
ALT URGELL

Ajuntament de
Montferrer i Castellbò

Consell Comarcal
de l'Alt Urgell

Aquest projecte està finançat pels 19 ajuntaments de la comarca de l'Alt Urgell i les 11 Entitats Municipals Descentralitzades (EMDs)

Generalitat
de Catalunya

Diputació de Lleida

Ajuntament de Montferrer i Castellbò 973 351 343
Ayuntamiento / Town Hall / Mairie

Oficina de Turisme de l'Alt Urgell 973 35 31 12
Oficina de Turismo / Tourist Office / Office de Tourisme

Urgències 112
Urgencias / Emergencies / Urgences

Fitxa tècnica: Idea, textos, fotos i disseny: ruter tecnologia

Data de col·locació: Estiu de 2020